

Ateshhöceği

YIL : 2018

SAYI : 1

Amine CAN

Amine
CAN 6/A

Genel Yayın Yönetmeni:

Abdulvehap AKSAN

Görsel Tasarım

Abdulvehap AKSAN

Sayfa Mizanpaj

Abdulvehap AKSAN & Salih ASLAN

Editörler:

Salih ASLAN & Abdulvehap AKSAN

İçerik İnceleme Komisyonu:

Abdulvehap AKSAN

Zeynelabidin KILIÇ

Salih ASLAN

Salih YILDIRIM

M. Emin AKKURT

Emeği Geçenler:

Zeynelabidin KILIÇ

Emre ZENGİN

Vedat SÜS

Seyfettin ERBEYLİ

Can NALBANTOĞLU

Abdulkadir BUDAK

Ayşe EMEN

M.Emin ÖZTÜRK

Mustafa ACAR

Ömer Kasım ACAR

Varşin MUHAMMED

Büşra KARATAY

Büşra Nur ERTAŞ

Hicran SERCANOĞLU

İbrahim SERCANOĞLU

Şevin TOFAN

Hilal ZENGİN

Furkan ÖZERGİN

Katrin MUHAMMED

Neden Ateşböceği?

Canlılar dünyasının nadide örneklerinden biridir Ateşböceği. Yolunu aydınlatacak ışığı kendi bünyesinde üretir. Yani kendi kendisine yeter. Her ne kadar bu ışığı farklı amaçlar için kullansa da biz olaya bir eğitimci gözüyle bakıyoruz. Okulların temel görevinin de yetiştirdiği bireylerin kendi kendilerine yetebilmelerini sağlamak olduğuna inanıyoruz. Kendine yetebilen insan çevresine de faydalı olacaktır. Öğrencilerimizin de bu hedefe ulaşmaları temennisiyle dergimizin ismini “**Ateşböceği**” koyduk.

Neden e-dergi?

“Değişmeyen tek şey değişimdir” sözü çok klasik olmakla birlikte geçerliliğini korumaya devam ediyor. İnsanların hemen hemen her alışkanlığı gibi okuma alışkanlığı da değişiyor. Yeni nesil artık dergi, gazete ve kitap gibi dökümanları artık daha çok elektronik ortamda okumayı tercih ediyor. Bunun en güzel sonucu istediğimiz zaman istediğimiz yerden bu dökümanlara kolayca ulaşabilmek ve okuyabilmek. Bizlerde yeni neslin bu alışkanlığına uygun, onlara hitap edecek bir çalışma yapmak istedik. Bunların sonucunda da okuduğunuz elektronik dergiyi (e-dergi) hazırladık.

Dergimizde öğretmenlerimizin ve öğrencilerimizin çalışmalarına yer verdik. Öğretmenlerimizin kendi branşlarıyla ilgili çalışmalarının yanı sıra öğrencilerimizden de “aile” teması ile ilgili resim, şiir, hikaye gibi çalışmalar derledik. Son olarak da okulumuzda gerçekleştirilen bazı etkinliklerin fotoğraflarına yer verdik.

Bizi bu konuda destekleyen idare, öğretmen ve öğrencilerimize şükranlarımızı sunarız.

Abdulvehap AKSAN
Bilişim Teknolojileri Öğretmeni

içindekiler

Sayfa 5

•Aile ve Sorumluluk

Sayfa 6-7

•Okul Müdürü Taha Tekin İle Mülakat

Sayfa 8-9

•Kodlama

Sayfa 10

•Motivasyon ve Verimli Çalışma

Sayfa 12-13

•Ziya Osman Saba'nın Hayatı

Sayfa 14

•Kürtçe Hikaye "TÜTİK Ü ROVİ"

Sayfa 15

•Ahmedi Xani Hayatı

Sayfa 16

•Şiir "Ailem Var Benim"

Sayfa 18-19

•Hikaye "Parmak Dünyalar"

Sayfa 20

•Hikaye "Sarı Madalya"

Sayfa 22

•Etkinlik "Pi Günü Kutlaması"

Sayfa 23

•Etkinlik "23 Nisan Çocuk Bayramı"

Sayfa 24

•Etkinlik "Masa Tenisi Bölge Turnuvası"

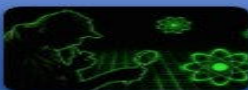
Sayfa 25

•Etkinlik "İstanbul Gezisi"

Sayfa 26-27

•Şiir "Öğrencilerimizden Şiirler"

Sayfa 28

•İlginç Bilimsel Sorular

MERHABA BEN SORUMLULUK

Sorumluluk "bireyin uyum sağlması, üzerine düşen görevleri yerine getirmesi ve kendisine ait bir olayın başkaları üzerinde etkilerinin sonuçlarını üstlenmesi" olarak tanımlanmaktadır.

"0 yüzdenden sorumluluk almanız, sizlerin duygusal, sosyal, zihinsel ve bedensel gelişiminiz için çok önemlidir."

Sorumluluklar aslında yetişkinliğe hazırlıktır.

Nitekim yetişkin rolünün tanımlarından birisi, sorumluluk almak ve aldığı sorumlulukları yerine getirmektir. Sizlerin bağımsız yaşam becerileri kazanıp kendi ayaklarınız üzerinde durması bütün anne babaların arzusudur.

Bu yüzden de içinde bulunduğunuz yaş ve ortama uygun üstlenebileceğiniz basit ama çok önemli bazı aile içi ve kişisel sorumluluklarınızı bugün burada hep beraber listeliyoruz.

Öğrencilerimiz Büşra KARATAY ve Büşra Nur ERTAŞ okul müdürümüz Taha TEKİN ile bir röportaj gerçekleştirdiler. Hazırladıkları sorularla keyifli ve güzel bir röportaj gerçekleştirdiler.

Büşra KARATAY: Bize kendinizden bahseder misiniz?

Taha TEKİN: İsmim Taha TEKİN. 1979 Kızıltepe doğumluyum. İlkokul, Ortaokul ve Lise'yi Kızıltepe'de okudum. Üniversiteyi ise Erzurum'da okudum. 5 yıl sınıf öğretmenliği yaptım. Yumurcak Ortaokulunu TEOG birinciliğine taşıdık. Evliyim 3 çocuğum var.

Büşra Nur ERTAŞ: Okul müdürü olmaya nasıl karar verdiniz?

Taha T: Çevremizde gördüğümüz okul müdürlerinin çoğunun eğitime katkı sağlamak adına canla başla çalıştığını gördüm, çorbada benimde tuzum olmasını istediğim, eğitime farklı ve yenilikçi yaklaştığımdan dolayı okul müdürü olmaya karar verdim.

Büşra K: Öğretmen olmasaydınız hangi mesleği yapmak isterdiniz?

Taha T: Bence öğretmenlikten daha kutsal bir meslek olmaz ama avukat olmayı da isterdim.

Büşra Nur E: bu güne kadar nerelerde görev yaptınız?

Taha T: Mazıdağ'ında 3 yıl, Kızıltepe Vatan okulunda 5 yıl,

Kızıltepe Yumurcak Ortaokulunda 5 yıl ve 3 yıldır Mehmet Doğru Ortaokulundayım.

Büşra K: Öğrencilerden beklentileriniz nelerdir?

Taha T: Öğrencilerden fazla beklentim yok, ben öğrencilerime anne baba gibi yaklaşıyorum bir anne-baba çocuğundan ne bekliyorsa bizimde beklentimiz bu yöndedir değerlerine, diline, kültürüne, insanlığa, milletine, bayrağına ve toplumsal değerlerinin tamamına sahip çıkan, koruyan, gözeten, savunuculuğunu yapan bireyler olarak yetişmesini isteriz aynı zamanda okuyan bir nesil olarak topluma kazandırılmış bireyler olarak toplumda bir yer edinmelerini isteriz.

Büşra Nur E: Velilerden beklentileriniz nelerdir?

Taha T: Velilerimiz ne yazık ki hem öğrencisine hem eğitime sahip çıkmamakla beraber çok iyi bir eleştirmen olabiliyor. Öğretmenin aynı zamanda anne baba olduğunu ve o çocukları kendi çocuğuymuş gibi gördüğünü unutuyor. Her fırsatta ya öğretmeni şikayet ediyor, saldırıyor veya öğretmene mesleğini öğretmeye

öğrencilerimize yönelik başlatmış olduğu fatih projesi ile öğrencilerimiz bilişimle iç içe olan bir eğitim sistemiyle donatılmakta bilişim teknolojilerini yakından takip etmeleri sağlanmaya çalışılmaktadır. Bu da teknolojiye ülkemizde ne kadar çok önem verildiğinin ve ileri seviyelere taşındığının bir göstergesidir.

Büşra K: Öğrencilere vermek istediğiniz tavsiyeler nelerdir?

Taha T: Sadece öğrencilere değil aslında toplumun her kademesindeki insanlara sadece okuyun diyeceğim. Okumak beraberinde bilinçlenmeyi, toplumsal duyarlılığı, başarıyı ve özgüveni getirir. İşte bu yüzden boş zamanlarımızda değil asıl zamanlarımızı okumaya ayırmak gerek.

çalışıyor.

Velilerinizden en büyük beklentimiz çocuğunu sevmeyi unutmamasıdır. Çocuğuna ne kadar değerli olduğunu hatırlatmasıdır. Toplumun bir ferdi olduğuna inandırmasıdır. Kısacası velilerimizden tek isteğimiz şey gerçek bir ebeveyn olmalarıdır.

Büşra K: Sizce bir okul müdürü okulunda nasıl davranmalıdır?

Taha T: Bir okul müdürü eğer okulunda gerçek anlamda bir eğitim verilmesini istiyor ise o okulda disiplini iyi sağlamak zorundadır. Disiplinin olmadığı yerde eğitimin olmayacağı kanaatindeyim. Disiplin derken; despot, baskıcı, dayakçı, sert bir üslup değil daha mesafeli sınırları daha belirleyici ve daha resmi bir ortamı kastediyorum.

Büşra Nur E: Bilişim teknolojileri ile ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Taha T: Bildiğiniz gibi bilişim çağındayız. Bakanlığımızın

Büşra Nur E: Bir okulda olmazsa olmaz dediğiniz şeyler nelerdir?

Taha T: Öğrenci, Öğretmen ve Kitap.

Büşra K: Okulumuz için hangi çalışmalarını yaptınız ve yapmayı planladıklarınız nelerdir?

Taha T: Okulda fiziki anlamda bugüne kadar ciddi bir çalışma yapılmamıştı. Geldiğimiz günden bugüne kadar öncelikle öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin daha temiz, daha ferah bir ortamda ders işlemeleri adına fiziksel anlamda birçok çalışma yapmaya gayret ettik. Bu çalışmalarımızı sürdürmekteyiz. En son yaptığımız çalışmaların bir eseri olarak okulumuzun adını en temiz okullar listesine yazdırarak, okulumuza beyaz bayrağı astırmış bulunmaktayız. Okulla ilgili çalışmalarımız devam edecek. Hem fiziksel anlamda hem de eğitime kalite anlamında okulumuzun ismini daha da yukarılara taşımayı hedefliyoruz.

Büşra Nur E: Bize zaman ayırıp sorularımıza içtenlikle

KODLAMA

“Bu ülkedeki herkes programlamayı öğrenmeli, programlama size nasıl düşüneceğinizi öğretir”

Steve JOBS

Son zamanlarda sık sık haberler, gazeteler, dergiler hatta reklam panolarında görmeye başladığımız bir konu var: **KODLAMA!**

Bilgisayarda birçok farklı işi yapabilirsiniz. Oyun oynamak, ev ödevi yapmak, arkadaşlarla konuşmak gibi. Bu farklı işlemlerin hepsi bilgisayar programları aracılığıyla yapılır.

Peki bu programlar nasıl yapılır?

Bilgisayar programları, bilgisayara özel bir dilde yazılan kodlarla oluşturulur. Bilgisayar ile sanki bir insanla konuşur gibi konuşamazsınız. İnsanlar programlar aracılığıyla bilgisayarlara ne yapacaklarını söylerler. Kodlar çeşitli komutlar ve sayılardan oluşur. Komutları nasıl sıralamanız gerektiğini öğrenirseniz bilgisayarınız istediğiniz işleri yapabilir.

Dijital dünyanın gelişmesiyle birlikte çocuklar doğdukları andan itibaren teknoloji ile burun buruna yetişiyorlar. Aileler çocuklarının her bir anını kameralara akıllı telefonlara kaydediyorlar. Doğal olarak çocuklar da kendilerine yöneltilen bu cihazı

biraz kurcalamak istiyorlar. Sonra meydan "benim çocuğum daha bir yaşında ama akıllı telefonunu benden iyi kullanıyor, ya da benim çocuğum başını bilgisayardan kaldırmıyor" diyen ebeveynlere kalıyor. Peki bu akıllı uygulamaları tüketmek yerine üretseler? Bunlar size imkansız gibi mi geliyor? O zaman biraz geçmişe bakalım. *Bill Gates kodlamayı öğrendiğinde daha 13 yaşındaydı. **Mark Zuckerberg ise 11 yaşında kodlama öğrenmeye başladı. ***Minecraft'in yaratıcısı ise sırf kendi oyununu yaratabilmek için 12 yaşında kodlama öğrenmeye başladı. Şimdi çocuğunuzun bilgisayar oyunlarına ilgisi çok da korkunç gelmemeye başladı değil mi? Peki çocukken kodlama öğrenmenin gelişime etkisi ne olabilir?

Ya da

Çocukların bu akıllı telefonlara olan ilgileri faydaya dönüşürülebilir mi?

Kodlama öğrenen çocuk sorunlara nasıl yaklaşacağını bilir. Bir güçlük karşışlaştığı

zaman o güçlüğü küçük parçalara böler ve nasıl çözmesi gerektiğini yani algoritmayı öğrenir.

Çocukların kodlama öğrenmesi neden sonuç ilişkisi kurabilmek ve sorgulayan toplumlar yaratabilmek açısından çok önemli.

Gelişmiş toplumlar bunun farkına çoktan vardılar. İngiltere 2014 yılından bu yana 5-16 yaş arasındaki çocukların okul müfredatında bilgisayar dersini zorunlu tuttu. Avusturya, Estonya ve Finlandiya ise ilkokul 1.Sınıftan itibaren çocuklara kodlama öğretmeye başladı.

Çocuklara kodlama öğretmek amacıyla internet üzerinden kolaylıkla ulaşabileceğimiz bir çok kaynak mevcut. Örneğin; Scratch, MIT

üniversitesi tarafından 11 yıl önce geliştirilen ve Türkçe desteği de olan bu uygulama 8-16 yaş arasındaki

çocuklara oyun oynatarak kodlamayı öğretiyor. Çocuklar oyun oynarmış gibi kendi hayal dünyalarındaki animasyonları kurgulayabiliyorlar. Popüler diğer bazı uygulamalar ise;

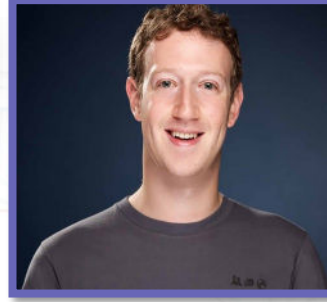
- CODE.ORG
- CODECOMBAT
- CODEMONKEY
- BLOCKLY

Peki ülkemizde durum ne? Ülkemizde henüz zorunlu olmasa da ilkokullarda hatta ana okullarında kodlama dersleri verilmeye başlandı. Çocukların etraflarında duydukları yabancı bir dili anlamaları ve öğrenmeleri büyüklerimize göre çok daha kolay. Aileler canla başla çocukları 2. bir dil öğrensin diye yabancı bakıcılar ararken kodlama dilini öğrenmek için üniversiteyi beklemek sizce de biraz saçma değil mi? Artık teknoloji çağındayız. Dolayısıyla bana bir satır kod öğretmenin kırk yıl kölesi olurum.

* **Bill Gates** : Daha 13 yaşındayken kodlama öğrenmeye başladı. Daha sonra Microsoft'u kurdu. Dünyanın en zengin kişisi

unvanını elinde bulunduruyor.

****Mark Zuckerberg** : 6.sınıfa giderken kodlama öğrenmeye başladı. Üniversite öğrencisiyken şuan yaklaşık 2 milyar insanın kullandığı Facebook'u kurdu.

*****Jens Bergensten** : Popüler bir oyun olan mincecrat'ı tasarladı. Kodlamaya daha 12 yaşında başladı.

Jack Dorsey : 8 yaşında ailesinin kendisine aldığı bilgisayar sayesinde kodlama ile tanışan Jack,

popüler sosyal ağlardan twitter'ı geliştirdi.

Motivasyon ve Verimli Çalışma Yöntemleri

Konuya başlamadan önce fikir aşamasından bitimine kadar bu çalışmada emeği geçen herkese özellikle Zeynel ve Abdulvehap hocalarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Sevgili öğrenciler bu çalışma için motivasyon konusunu seçmemin nedeni Rehberlik Servisinden yardım talep eden öğrencilerinin çoğunluğunun ortak sorunu olması.

Şundan emin olun ki öğrenmeye motive olmadığınız müddetçe okuldaki hiçbir kitap, öğrenme aracı veya öğretmen sizleri sıkı bir çalışma için hazır hale getiremez. Çok yoğun bir yaşam temposunun yaşandığı bu çağda içsel kaynaklı isteklendirme(istek, odaklanma) ve dışsal kaynaklı motivasyon (çevresel faktörler, çalışma ortamı vb.) okul başarınızın temelini oluşturuyor. Bu bağlamda motivasyonunuz ne kadar yüksekse okul başarınızda o derece yükselecektir. Peki, motivasyonunuzu arttırmak için neler yapabilirsiniz?

Sevgili öğrencilerim, hepimiz nasıl ki ailelerimizin biricikleriyse o kadarda birbirinizden farklısınız. Hepinizin karakterleri, ilgileri, yetenekleri ve yaşam koşulları farklıdır. Bu kadar farklılığın yanında hepimizin aynı şekilde motive olmasını beklemek yanlış olacaktır. Onun için motivasyonu arttırmanın birçok yolunu okurken sizi sizden daha iyi tanıyan kimsenin olmadığını bilerek kendi ilgi ve yeteneğinize uygun olanlar üzerinde durup bunları uygulamaya koyulun.

Çalışma Ortamınızı Düzenleyin

Çalışma ortamınızı var olan imkânlar doğrultusunda çalışmaya uygun hale getirmeniz başlangıç için şarttır. Mümkün mertebe dikkatinizi dağıtacak gürültü, resim, teknolojik aletleri çalıştığınız ortamdan uzak tutarak çalışmalarınızdan daha yüksek verim alabilirsiniz. Çalışma ortamınız ile uyuduğunuz alan birse yönünüzü uyuduğunuz bölgenin ters tarafına çevirin ki zihniniz sizi uyku moduna sokmasın.

Kendinizi Kontrol Etmeyi öğrenin

Üzerinde çalıştığınız problemleri çözerken kendinize seçme hakkını mutlaka tanıyın ancak bu seçimleri yaparken bunların sonuçlarını mutlaka düşünün. Her seçimin olumlu-olumsuz etkisi olacağından doğru seçimi yapmak sizin için daha kolay olacaktır.

Amaçlarınızı Belirleyin

Ulaşmak istediğiniz amaç ve hedefleriniz açık, net ve anlaşılır olsun. Yüksek motivasyon için gereken en büyük etken niçin çalıştığınızı bilmenizdir. Kısa-orta-uzun vadeli hedefler belirleyin. Dikkat etmeniz gereken şey, hedefleriniz çok yüksek olabilir ancak kesinlikle ulaşılabilir olmasıdır. Her kısa hedefe ulaştıktan sonra hedeflerinizi gözden geçirin bu sayede ulaşılması kolay ve öncel hedefleriniz olacaktır.

Kendinize Ödül Verin

Belirlediğiniz kısa hedeflere ulaştıkça kendinize ödül vermeniz sizi bir sonraki hedefe daha yüksek motivasyonla daha kısa sürede ulaştıracaktır. Bu ödül soyut veya somut olabilir.

Kendinize ödül vermeniz ulaştığınız hedefin size verdiği başarıyı pekiştirecektir.

Grup Çalışması Yapın

Bazı hedeflerinize grup çalışmasıyla daha kolay ulaşabilirsiniz. Birbirinize yardım etmek ve birbirinizle tatlı rekabetin içerisine girmeniz, üzerinde çalıştığınız probleminizi daha anlaşılır ve daha eğlenceli hale getirebilir. Değerli öğrenciler neyi anladığının yanında neyi anlamadığınızı da önemlidir bunun için de grup çalışmasında üstlendiğiniz görev size bu farkındalığı kazandıracaktır.

Kendinizi Tanıyın Ve Kendinize Güvenin

Her insanda başarılı olma isteği vardır ancak her insan başarıya giden yolu ve yöntemi bilmeyebilir, onun için ilk önce kendinizi eleştirip güçlü ve zayıf yönlerinizi keşfetmeniz gerekir. Bunun akabinde bu zayıf yönlerinizin desteklemenin yanında güçlü olduğunuz özellikleri kullanarak yapabileceklerinizden emin olun ve kendinize güvenin.

Gelişmelerinizi İnceleyip Takip Edin

Belli bir zamanda başladığınız yer ile bulunduğunuz yer arasındaki farkı izleyin, bu sayede çizdiğiniz yolun ve uyguladığınız yöntemin doğruluğunu teyit etmiş olursunuz. Hedeflerinizi ve hedeflerinize olan uzaklığı bilmeniz motivasyonunuzu arttıracaktır. Ancak gelişiminizi takip ederken zaman faktörünü unutmamanız gerekiyor çünkü yaptığınız doğruların zamanında yapılamaması size başarı getirmeyecektir bu motivasyonunuzu düşürüp sizi bir sonraki hedefinizden uzaklaştıracaktır.

Değerli öğrencilerim sizlere sunulan tüm imkânlar aynı zamanda sizin için birer sorumluluktur. Bu sorumluluklarınıza sarılarak o güzel ve umut dolu hayatlarınıza anlam yükleyebilirsiniz.

Sevgi ile kalın.

Seyfettin ERBEYİ

Amine
CAN 6/A

ZİYA OSMAN SABA

Ziya Osman Saba ve Mesut İnsanlar Fotoğrafhanesi

Türk edebiyatının en iyi öyküleri arasında sayılan ‘Mesut İnsanlar Fotoğrafhanesinde, fotoğrafçı dükkanlarının vitrinindeki mutlu insanlara özenen adam, bir gün öyle mutlu bir fotoğraf çektirmek ister; fakat olaylar istediği gibi gelişmez. Kahramanımız bir gün ismi ile müsemma bu fotoğrafçıya gider ve vesikalık çektirmek istediğini söyler; tabii ki aklında bin bir hüznü düşünce ve bin bir soruyla... Fotoğrafı çekilirken öyle bir ifadeyle bakar ki kameraya, fotoğrafçı özür dilemek zorunda kalır: “Beyim, kusura bakmayın, sizin resminizi çekemeyeceğim, burası mesut insanlar fotoğrafhanesi.” İşte mutsuzluğun en yalın hikayelerinden birini yazan, edebiyatımızda “Yedi Meşaleciler” diye bilinen topluluğun yedi üyesinden biri olan Ziya Osman Saba ve şiirleri bugünkü liste konuğumuz.

ZİYA OSMAN SABA

30 Mart 1910'da İstanbul'da doğdu. 29 Ocak 1957'de İstanbul'da yaşamını yitirdi. Mütareke yıllarında yatılı olarak başladığı Galatasaray Lisesi'nden 1931 yılında, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden 1936 yılında mezun oldu. Hukuk Fakültesi'nde iken Cumhuriyet gazetesi muhasebe servisinde, mezuniyetinden sonra Emlak Kredi Bankası'nda çalıştı. Daha sonra Milli Eğitim Basımevi Tashih Bürosu'nda görev yaptı. Kalp hastalığı üzerine evine çekilerek Varlık Yayınevi'nin yayın işleriyle meşgul oldu.

Lise öğrenciliği yıllarında şiir yazmaya başladı. İlk şiiri 1927'de Servet-i Fünun dergisinde yayınlandı. Bu dergide tanıştığı arkadaşlarıyla "Yedi Meşale" topluluğuna

katıldı. Bir süre Milliyet gazetesinin edebiyat sayfasına ve İçtihat dergisine yazılar yazdı. Varlık, Yücel ve Ataç dergisinde de yazı ve şiirleri yayınlandı. Çoğunu hece ölçüsüyle yazdığı şiirlerinde Batı nazım biçimlerini kullandı ama içerikte 19'uncu Yüzyıl edebiyatı anlayışına bağlı kaldı.

Şiirlerinde çocukluk anıları, ev ve aile sevgisi, yoksullara karşı duyarlılık, küçük mutlulukların sevinci, Tanrı'ya ve yazgıya boyun eğiş, ölüm ve ötesi gibi konuları işledi. Hecenin yansira özellikle son dönemlerinde serbest biçimde ve duru bir dille yumuşak, hüznü ve açık şiirler yazdı. Öykülerinde ise çoğunlukla anılarını anlattı.

Ziya Osman Saba'nın Eserleri

Şiir:

- Yedi Meşale (ortak kitap, 1928)
- Sebil ve Güvercinler (1943)
- Geçen Zaman (1947, 1961)
- Nefes Almak (1957, 1962)
- Bir Yer Düşünüyorum
- Çocukluğum
- İstanbul
- Deniz Kıyısındaki Kulübe
- Bir Oda Bir Saat Sesi

Hikâve:

- Mesut İnsanlar Fotoğrafhanesi (1952)
- Değişen İstanbul (1959)

**Ben artık korkmuyorum,
Her şeyde bir hikmet var.
Gecenin sonu seher,
Kışın sonunda bahar.**

NEFES ALMAK

Nefes almak, içten içe, derin derin,
Taze, ılık, serin,
Duymak havayı bağrında.
Nefes almak, her sabah uyanık.
Ağaran güne penceren açık.
Bir ağaç gölgesinde, bir su kenarında.
Üstünde gökyüzü, ufuklara karşı.
Senin her yer: Caddeler, meydan, çarşı...
Kardeşim, nefes alıyorsun ya!
Koklar gibi maviliği, rüzgârı öper gibi,
Ananın südünü emer gibi,
Kana kana, doya doya...
Nefes almak, kolunda bir sevgili,
Kırlarda, bütün bir pazar tatili.
Bahar, yaz, kış.
Nefes almak, akşam, iş bitince,
Çoluk çocuğunla artık bütün gece,
Nefesin nefeslere karışmış.
Yatakta rahat, unutmuş, uykulu,
Yanında karına uzatıp bir kolu,
Nefes almak.
O dolup boşalan göğse...
Uyumak, sevmek nefes nefese,
Kalkıp adım atmak, tutup ıslık çalmak.
Sürahide, ıslık ıslık, içilecek su.
Deniz kokusu, toprak kokusu, çiçek kokusu.
Yüzüme vuran ışık, kulağıma gelen ses.
Ah, bütün sevdiklerim, her şey, herkes...
Anlıyorum, birbirinden mukaddes,
Alıp verdiğim her nefes.

ÇOCUKLUĞUM

Çocukluğum, çocukluğum...
Uzakta kalan bahçeler
O sabahlar, o geceler,
Gelmez günler çocukluğum.
Çocukluğum, çocukluğum...
Gözümde tüten memleket.
Artık bana sonsuz hasret,
Sonsuz keder çocukluğum.
Çocukluğum, çocukluğum...
Habersiz ölen kardeşim,
Mezarı bilinmez eşim,
Her bir şeyim çocukluğum.
Çocukluğum, çocukluğum...
Bir çekmece unutulmuş,
Senelerle rengi solmuş,
Bir tek resim çocukluğum...

GEÇEN ZAMAN

Hiç olmazsa unutmamak isterdim.
Eski geceler, sevdiklerimle dolu odalar...
Yalnız bırakmayın beni hatıralar.
Az yanımda kal çocukluğum,
Temiz yürekli uysal çocukluğum...
Ah, ümit dolu gençliğim,
İlk şiirim, ilk arkadaşım, ilk sevgim...
-Doğduğum ev. Rahatlıyacak içim duysam
Bir tek kapının sesini.
Arıyorum aklımda bir ninni bestesini...
Böyle uzaklaşmayın benden, yaşadığım günler.
Güneş, getir bir bayram sabahını.
Açılın açılın tekrar
Çocuk dizlerimdeki yaralar,
Hepiniz benimsiniz:
Mektebim, sınıflarım, oturduğum sıralar...
Yalnız hatırlamak hatırlamak istiyorum
Nerde kaldı sevgilim, seni ilk öptüğüm gün,
Rengine doymadığım o sema,
Ahengine kanmadığım ırmak.
Bırakıp herşeyi nereye gidiyorum?
Neler geçmişti aklımdan,
Nedendi ağladığım, nedendi güldüğüm?

*Derleyen:
Vedat SÜS
Türkçe Öğretmeni*

TÛTIK Û ROVÎ

Hebû û qet tune bû. Ji salan salek, ji rojan rojek.

Zivistan hat û girt ser koçerên li zozanan. Koçeran bi lez, konên xwe bar kirin û vegeŕiyan gundê xwe. Lê tûtika(mirîşk) xwe ya li ser hêkan qupketî li zozana ji bîr kirin. Roj derbas dibin, meh derbas dibin û hêkên tûtikê diteqin û tev dibin çûçik. Berf dibare rûyê erdê. Tûtik û çûçikên wê bircî dibin û tûtik ji çûçikên xwe re dibêje;

-Em ê derkevin derve lê hûn ji hev neqetin. Çûçik gotina diya xwe guhdar dikan û pey hev bernadin. Tûtik li pêşî, çûçikên wê li pey wê, xwe badidin û dimeşin diçin û diçin...

Rovî wan ji dûr ve dibîne û dikeve pişt zinarî, xwe vedişêrê. Tûtik û çêlikên wê tèn heta cem zinarê ku rovî di pişt de veşartî ye. Rovî ji nişke ve derdikeve û dibêje.

--Hooo, tûtikê ! We daye pey hev hûn diçin ku derê? Welle ez we bernadim. Ez ê te û çêlikên te bixwim. Tûtik dinêre xelasî ji destê rovî tune ye, difikire û dibêje;

--Heyy roviyo ka tu niha min û çêlikên min hemûyan bixwî jî tu yê têr nebî, tu bibî jî rojekê tu yê têr bigerî. Bihêle em li rêya xwe herin. Bila çûçikên min piçekî mezin bibin. Wê demê were rojê hebekê bixwe, tu yê têr bibî.

Rovî difikire û dibêje:

--Lê ez ê we bibinim, hûn birevin ku derê jî ez ê we bigrim û bixwim.

Tûtik û çêlikên wê didin pey hev û dikevin rê. Tûtik ji aliyekî ve difikire”em ê ji vî roviyê çawa xelas bibin.” Tûtik di nava van fikiran de dimeşe û leqayî du tajiyan tê û derdê xwe tev ji wan re vedibêje. Tajî dibêjin:

Roja ku çêlikên te gihîştin, tu me agahtar bike û gazî rovî bike, bibêje “were em amade ne.” Roj derbas dibin û meh derbas dibin. Çêlikên tûtikê tev digihêjin û mezin dibin. Tûtik gazî tajiyan dike û tajî xwe vedişêrin. Piştî tajiyan tûtik diçe rovî dibîne û dibêje:

--Rovî de ka were, çêlikên min hemû gihîştin û mezin bûn. Were em pêşî govenda xwe bigirin û piştî govendê tu kîjan çêlika min dixwazî bixwî bixwe.

Rovî dibêje:

De ka em herin...

Rovî û tûtik tèn û tev dest bi govendê dikan. Rovî dide ber tûtikê û dibêje:

--Lê tûtikê pûrtbelekê
Min jî te xwar yek bi yeke.

Tûtik radibe û dibêje:

Hiş wisa nebêje ez ditirsim.

Îcar tûtik dide ber rovî û dibêje:

Looo mero ji çalê dero
Tajî û tûlan berde sero.

Rovî ji tirsê radibe ser xwe û dibêje:

--Hiş wisa nebêje ez ditirsim...

Tajî ji çalê derdikevin û bera ser rovî didin. Rovi digirin û dikevin sere.

Tûtik û çêlikên wê xelas dibin û bi rêya xwe ve diçin.

MAMOSTEYÊ MEZIN EHMEDÊ XANÎ

Ehmedê Xanî di wêjeya kurdî de gelekî binavûdeng e. Di sala hezar û şeş sed û pêncî û yekê de (1651) li Bazîdê hatiye dinyayê. Xan navê eşîra wî ye. Eşîra Xanî ji eşîrên herêma Hekariyê ye. Malbata Xanî di sedsala panzdehan de ji herêma Hekariyê pêşî koçî Wanê û piştê ji wir koçî Bazîdê kiriye.

Navê bavê Xanî Mela Îlyas, navê diya wî ji Gulnigar e. Piştî ku bavê wî wefat kiriye, li cem birayê xwe yê mezin Mela Qasim dest bi xwendinê kiriye. Li Muradiye, Xelat, Riha û Bedlisê xwendîye. Xanî li Bazîdê medreseyek ava kiriye û hefta wefata xwe li vê medreseye dersdarî kiriye. Li gorî nêrînekê di sala hezar û heft sed û nehan de (1709) di pêncî û heft saliya xwe de li Bazîdê çûye ser dilovaniya xwe (wefat kiriye). Xanî bi Tirkî, Erebî û Farisî zanibû lê berhemên xwe bi Kurdî nivîsîne.

Çar berhemên girîng ên Ehmedê Xanî hene:

1. Nûbihara Biçûkan
2. Eqîdeya Îmanê
3. Mem û Zîn
4. Dîwan

Xanî berhema xwe ya Nûbihara Biçûkan diyariyî zarokên kurdan kiriye. Ev berhem yekem ferhenga kurdî ye.

Bi Eqîdeya Îmanê xwestiye ku xwendekarên kurd mijarên dinî bi zimanê xwe hin bibin.

Mem û Zîn destaneke evîni ye. Helbestên Xanî jî di Dîwana wî de hatine komkirin. Ev her çar berhem jî bo wêjeya Kurdî gelekî giranbiha ne.

ÇEND GOTINÊN PÊŞIYAN ÊN LI SER BIHARÊ

- Bihar bi kulilkê çênabe.
- Ew sal e ; belê ne ew bihar e.
- Bihar bi gulekê nayê.
- Li pey zivistanê bihar e.
- Çile tê qey bihar nayê.
- Meha adarê av firrî ser darê, bizin kaliya bi ser kare, ew nişanên biharê.
- Kero nemire bihar hat, pîrê nemire pincar hat.
- Biharê pez, payizê rez, zivistanê ez û ez.
- Dinya bihara lawan e, xwelî li serê kalan e.
- War ew war e, lê bihar ne ew bihar e.
- Mastê biharan bidin neyaran, mastê payizan bidin ezîzan.
- Ne sala bidubihar, ne jî pîra biguhar.

Emre ZENGİN

Yaşayan Diller ve Lehçeler Öğretmeni

Ailem Var Benim

Bende küçüktüm zamanında,
Gülerdim, ağlardım.
Bir teselli olsun diye,
Annemin bağrına taş koyardım.
Bir umut, bir korku
İçin için ağlarken,
Çekerdim içime.
Annemin bir öpücüğüyle,
Unuturdum acıları, dertleri, tasaları...

Bir sorun, bir sıkıntı,
İnsanlık halidir, hatam olur.
Babam koşar, dermanım olur.
Anlatır bana eskileri,
Anlatır bana çıkarmam gereken dersleri
Esirgemez şefkatini.
Babamdır, kızar, bağırır, çağırır
Benim için babam aynıdır.

Oyunlarda, derslerde,
Her türlü, her yerde...
Bilmiyorsam misketi, oltayı, bisikleti,
Abim koşar öğretir bana.
Beraber büyüdük, güldük, ağladık.
Örnek olur bana iyisiyle anlardık
Beraber uyuduk, beraber uyandık,
Eğlencemiz bitmezdi, yastık su savaşları...

Doğruyu bilmiyorsam eğer,
Aklım yanlış seçer.
Öğretir bana ablam.
Hiçbir zaman yanlış yapmam.
Sevgiyle büyüttü beni
Annem olmayınca, uyuttu beni.
Ninniler söyledi, şarkılar öğretti.
Bazen sinirlenseler de bana,
Çabuk unuttu.
Çünkü o benim ablam.

Hep ben mi bulacağım yardımı?
Biraz göstermeliyim öğrendiğim yardımı.
Kardeşim gelir yanıma.
Oynadığımız oyunlara,
Doyum olmazdı tadına.
Bazen ben kızardım, o ağlardı
Ama çabuk unutturduk.
Çünkü biz kardeşlik.
Beraber ortak olurduk.
Bir vazo kırılınca,
Suçu birbirimize atardık.
Kardeş payı yapardık.
Bir çiklet, bir gofret alınca.
Gerekirse öğrettirdim ona.
Öğrendiklerimi bildiklerimi
Çünkü o benim kardeşim

Herkesin sahip olduğu ve olmadığı,
Bir şeye sahiptim.
Herkeste olabilen bir aileye,
Olmayan bir aile sevgisine.
Eğer bende bir aile kurarsam,
Annemin sevgisini, babamın şefkatini
Ablamın sözlerini, abimin gösterdiklerini,
Ailem var benim, duyanlara, duymayanlara

Zinet AKAD

8-A

Mizgin
SINCAR
6/A

ON PARMAK ON DÜNYA

(Gerçek bir hikayeden (hayattan) uyarlanmıştır.)

PARMAK DÜNYALAR

"Parmak Dünya" adlı ailenin hikayesini dinlemek ister misiniz? Hikayeyi dinlemek istediğinizi duyar gibiyim. O zaman kulaklarınızı dört açıp beni dinleyin. Hikayemi anlatmaya başlıyorum:

On kardeş olan bu ailede herkes birbirinden farklıdır. Her biri birer dünya, birer şehir ve aydınlığa açılan birer kapı gibidir. Bu ailedeki bireyler birer baharatı, birer yemeği de anımsatmaktadır. Her birinin farklı bir tadı, farklı bir lezzeti var. Bu da onların farklı dünyalara uçurulmasına neden oluyor. Tüm bireyler farklı olduğu için farklı fikirler ve farklı düşünceler doğuyor. Bu farklı kişilik ve farklı bakış açısından dolayı hep anlaşmazlığa düşen bu ailede bir gün evde herkesin sessiz olduğu bir anda 7. Sınıfa giden Kevser'in aklına okulda oynadıkları oyun gelmiş. Bu oyunun da tam da şu an oynanılması gerektiğini düşünüyormuş. Oyun belki size komik gelebilir ama çok anlamlı bir oyun. İşte Kevser'in düşündüğü oyun buydu:

Ailenin tüm fertlerini birer objeye benzetirsek neye ve neden o objeye benzediğimizi açıklayacak. Bunun sayesinde ailedeki parmaklar hangi özelliklere sahip olduklarını, dışarıda nasıl gözüktüklerini anlayacak ve ona göre davranacaklar. Tabi benzediğimiz obje ile benzediğimiz kişinin aynı yönleri olması gerekiyor ki o nesne onu açıklasın. Bu oyunu aileme anlatmak için ilk benim oynamam daha mantıklı olur diye ilk ben başladım.

Size tüm kardeşlerimi birer nesneye benzeterek anlatacağım. Evin en küçüğü ben olduğum

için en çok gözlem yapabilecek kişi benim. O zaman size abim ve ablam olan ikizlerden bahsetmek istiyorum. İkiz olmalarına rağmen karakterleri ve hiçbir görüşü uyuşmayan kardeşlerimin hayata bakış açıları oldukça farklıdır. Buna rağmen birbirlerini seviyorlar ve birbirlerine saygı duyuyorlar. Neyse size ikizlerden kız olanı ile ilgili fikirlerimi açıklayayım:

İsmi **Miray** olan ablamla ilgili fikirlerim şunlar: Miray'ı obje olarak "**Bulut**"a benzettim. Çünkü bulut gibi etkisiz ve renksizdir. Boş gibi görünür ama içinde biriktirir. Bu duygularını bazen yağmur, bazen kar, bazen sadece karamsar bir bulut gibi gösterir. Bazen de bulutların arkasına saklanarak yalnızlığını bazen ise güneşin yanına geçip aydınlığını göstermek ister ama gösteremez. Çünkü o anda herkes güneşe bakar, buluta değil. Yani Miray duygularını açığa çıkaramaz. Saklar, saklar ve patlar. Patlamasında hava olayları gibi gösterir. Duygu ve düşüncelerini ancak böyle ifade eder.

Size Miray'ı tanıttığıma göre ikinci ikiz olan Miraç'a geçebilirim. **Miraç**'i ben "**Işıldak**"a benzettim. Onu şarj edersen sana umduğunu verir. Fakat onu şarj etmezsen boş boş işlevsiz durur. Yani Miraç biraz menfaatçi. Diğer bir obje olarak "**Balon**"a benzettim. Şişirirsin, şişirirsin patlar. Hem kendisine hem çevresine zarar verir. Farkında olmaksızın en büyük zarar kendisinedir.

İkizleri tanıdığınıza göre evimizin ressamı Damla'ya geçebiliriz. **Damla** tüm duygu ve düşüncelerini resimlerle ifade eden bir ablam. Onu da bir obje olarak "**Bardak**"a benzettim. Benzetmemin nedeni: Bardak boştur. Yani Damla'nın içinde kötü düşünceler yoktur. Kışkırtmalar sonucunda boş bardak dolar. Bardağın taşmasıyla boşalması bir olur. Aslında boşalırken bir şeyler içinde biter ve taşan su

durulur. Böylelikle sakinleşir.

Ailemin Damla'sını yani saf ve iyi kızını anlattığıma göre evimizin iyilik prensine geçmeme izin vereceğinizi umuyorum. Tamam teşekkürler izin verdiğiniz için. Haydi evimizin yufka yürekli, iyilik prensini anlatmaya başlıyorum: Prensimizin ismi Enes ve Enes'i "Perde"ye benzettim. Çünkü Enes bize her daim yararlıdır. Perde de hem kapandığında hem açıldığında yararlıdır. Yani Enes herkese yararlı işlar v erir. Sıra evin ortancısına geldi. Ortancımız olan ve evi sakinleştiren, ortalığı uzlaştıran ablama geçeyim. İsmi Gamze olan ve gamzeleriyle, gülümsemesiyle herkesi mutlu eden ablamı "Tarak"a benzettim. Onu kullanırsın karışıklığı çözer. Sorunlara çözüm bulur. Tarağı kullanmazsan karışır, onun içinden çıkamazsın. Sonuç olarak Gamze'yi kullan, rahatla.

Peki evimizin anaanesi gibi olan halbuki en küçüğü olan kızı anlatayım mı? Tamam nazlanmıyorum, hemen başlıyorum anlatmaya. Bizim evin yol göstericisi olan ve nasihatleriyle bizi aydınlatan Hira'dayız. Hira'yı "Silgi"ye benzettim. Onunla yanlışları düzeltiriz, doğruları seçeriz. ve onunla doğru yolu buluruz. Yani Hira sayesinde sileriz yanlışları, seçeriz doğruları. Kendimize yeni bir sayfa açarız.

Şimdiyse Hira'yı çok seven Zehra'ya geçelim mi? Zehra da "Evin Ayakkabısı"dır. Kişinin durumuna göre şekillenir. Mesela rahatlamak istiyorsan spor Zehra'yı veya yükselmeye ihtiyacın varsa topuklu Zehra'yı giyersin. Güzelleşmeye ihtiyacın varsa ihtişamlı Zehra'yı giyersin. Zehra da tüm bu ayakkabı çeşitleri gibidir. Herkesin ihtiyacına göre davranır. Bu özellik de onu mükemmel kıyor.

Sakin! Umudunuzu yitirmeyin çünkü Umut'a geçtik. Umut bizim Pollyanımız,kötü olan olumsuz düşünceleri bile "Filtre"den geçirip onu olumlu bir halde bize sunar. Tüm insanlar da filtrelerini kullansaydı dünyada kötü düşünceler olmazdı. Bu durum da, bizim umudumuz.

Sıra Asel'de. Asel sizi çok düşündürecek. Ben onu kış mevsimi için "Kömür Sobası"na, yaz mevsimi için "Klima"ya benzettim. Çünkü Asel sana istediğini verdiğinde başkasına da istemediğini verir. Yani kömür sobası veya klimayı açtığında sana istediğin sıcaklık ve soğukluğu verir ama çevreye, havaya da istenmeyen, zararlı gazı verir. Yani bir işi yaparken diğer işi bozmamaya dikkat etmeliyiz.

Ve son olarak evin başkahramanı olan bendeyim. Haydi tanışalım. Ben Kevser, sanırım siz de değerli okuyucularsınız. Size son olarak kendimi anlatayım. Benim dilimde ben "Kalem"im. Kendimi bir

kalem olarak hissediyorum. Kendimi kalem olarak hissetmemin sebebi:

Ben kendimi herkese aynı tanıtırım ama herkes bana beni farklı anlatır. Kalem herkeşe verirsin. Haaa unutmayalım aynı kalem verirsin ama herkes düşüncelerini farklı döker kağıda. Bu da insanların farklı bakış açılarında yola çıkar.

Okuduğunuz gibi size on kardeşimi de anlattım. Hepsinin farklı özellikleri, farklı ilgi alanları vardır. Bu da onların yaşayış biçimini değiştirir. Mesela, Damla ağaçların gölgesinde resim yapmayı, Gamze ise psikolojik danışmanlık yapmayı, Miraç ve Miray ise dışarıda top oynamayı sever. Bir gün de sokakta top oynamayı çok seven Miraç ve Miray ile birlikte ben de dışarı çıktım. Topları caddeye geldiğini gördüğümde hemen almak için koştum. İşte olanlar olmuştu. Yerde yatmış, amansızca çığlık atıyordum. Herkes bu çığlığın kime ait olduğunu anlamaya çalışırken ben ölüm kalım savaşı veriyordum. Gerçi yaşamam için bir sebep kalmamış. Ailemi bir kelepçe gibi birbirine bağlamış, hepsini o küçücük oyunla barıştırmışım. Eskiden hep kavga eden o aile yerine artık hep anlaşılan birbirinden anlayan mutluluk içinde yaşayan bir aile gelmişti. Bu durum beni sevindiriyordu. Tek yaşam isteğim, bunu yaptıktan sonra ailemi o mutluluk içerisinde izlemektir ve öyle de oldu. Yatalak olmuşum. Ailemi bu halde gördüğüm için seviniyordum. Sadece onları izliyordum ama bu bana yetiyordu.

Herkesin fikri farklıdır. Çünkü herkesin karakteri ve kişiliği farklıdır. İşte ailem bunu anlamıştı. Bunu anladıkları için sorun yaşamıyorlardı. O zaman fertleri bir objeye benzetirsek neye benzetiriz? sorusunu siz de deneyin ve yararlanın. Denediğiniz an herkesin farklı olduğunu bir daha anlayacaksınız. Onun için kimseyi farklı olduğu için yargılamayın. Ona göre de sen farklısın. O zaman herkes birbirini yargılasın. Bir düşünsenize herkes aynı. Herkes sinirli veya sakin, hayatın tadı çıkmazdı. Hayat işkenceye dönüşürdü. Fakat herkesin farklı oluşuyla sinirli sakini, konuşkan suskunu, tembel çalışkanı tamamlıyor. O zaman bu dinlediğiniz hikayede insanların farklı oluşu kötü değil aksine iyi bir durum.

KEVSER DOLU
8/D SINIFI

SARI MADALYA

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içindeyken güzel mi güzel bir köy varmış. O köyün içinde de onlarca ev varmış. O evlerin birisinde de 4 kişi yaşarmış: anne, baba ve iki çocukları. Birisi kız birisi de erkekmiş. Kız erkekten büyükmüş. Kızın ismi Sema, erkek çocuğun ismi de Kemal'miş. Annenin ismi Zehra, babanın ismi de Ömer'miş. Bu aile çok fakirmiş. Bu köyde bir koşu yarışı hazırlanacaktı ve kazanana altın madalya vereceklermiş. Yarışmanın vakti bir haftaymış. O yarışmaya Kemal de katılmak istemiş. Annesinden izin almaya gitmiş, annesine söylemiş. Annesi izin vermiş. Annesiyle birlikte kendisini kaydetmeye gitmişler. Kaydettikten sonra çok mutlu olup annesine ona izin verdiği için teşekkür etmiş. Annesi de sen benim canım oğlumsun, zararlı ve kötü olmayan şeylerde niye sana izin vermeyeyim ki demiş. Kemal annesinin bu sözüne yine çok sevinmiş.

Eve gitmişler. Annesi Kemal'e aç olup olmadığını sormuş. Kemal de biraz aç olduğunu annesine söylemiş. Ama zahmet etmemesini söylemiş. Annesi ne zahmeti canım oğlum tabi ki de aç olduğunda sana yemek getireceğim, demiş. Annesi Kemal'e ne yemek istediğini sormuş. Kemal ne istersen yap, demiş. Annesi Kemal'in haşlanmış yumurtayı çok sevdiğini biliyormuş. Ona haşlanmış yumurta yapmış. Kemal annesinin haşlanmış yumurta yaptığını görünce çok sevinmiş. Koşarak annesini öpmüş. Yemeğini yedikten sonra annesinden izin alıp arkadaşlarının yanına gitmiş. Biraz oynadıktan sonra gökyüzünün kararına başladığını fark etmiş ve arkadaşlarına söyleyip eve koşmuş. Eve geldiğinde ablasının arkadaşlarının yanından geldiğini görmüş. Ablasına hoş geldin deyip elini, yüzünü yıkamaya gitmiş. Sonra babası da işten gelmiş. Ve akşam yemeğini yemişler. Yemekten sonra Kemal babasının yanında oturmuş ve yarışmaya katılacağını söylemiş.

Babası bunu duyunca çok sevinmiş. Ablası da karşı taraftan Kemal'e çok sevdiğini söylemiş. Sonra beraber çay içmişler. Çay içtikten sonra Kemal ile Sema, anne ve

babalarına isim, şehir, hayvan oynayacak mısınız? diye sormuşlar. Anne ve babaları onları kırmayıp kabul etmiş. Sonra ailecek birlikte isim, şehir, hayvan oynamışlar. Oynadıktan sonra Sema, Kemal ve babaları uyumuşlar. Anneleri de bulaşıkları yıkadıktan sonra uyumuş. Sabah Kemal kalktığında kimse uyanık değilmiş. Koşu yarışına biraz hazırlanmak istemiş.

Bahçeleri de varmış. Bahçeye gidip biraz koşmuş. Sonra diğerleri de kalkmış. Kemal'in annesi yani Zehra Hanım kahvaltıyı hazırlamış. Kahvaltı yaptıktan sonra hepsi Zehra Hanım'a ellerine sağlık deyip sırayla ellerini yıkamaya gitmişler. Sonra Ömer Bey işe, Kemal bahçedeki çiçekleri sulamaya, Zehra Hanım ve Sema da bulaşıkları yıkamaya gitmişler. Böylelikle bir hafta sona ermiş ve beklenen an gelmiş. Yarış günümüştü. Bütün yarışmacıların velileri gelmiş. Kemal'in de bütün ailesi gelmiş. Yarışmaya girmeden önce bütün ailesi ona başarılar dilemiş. Sonra herkes yerini almış ve yarış başlamış. Yarışmada ilk önce Kemal ikinciydi ama sonra birinciliğe ulaşmış ve o kazanmış. Altın madalyayı o kazanmış. Ve herkes onu alkışlamış. Sonra o madalyayı evine götürmüş. Büyüyeneye kadar koşma yarışlarına girmiş ve hepsinde o kazanıp birbirinden farklı madalyalar getirmiş. En sonunda ona bir istek gelmiş. Kazanana, ikinci ve üçüncülere hem madalya hem de para vereceklermiş. O da para kazanıp ailesini geçindirmek istediğinden o teklifi kabul etmiş. Yarışmaya biraz çalıştıktan sonra yarışma başlamış. Ailesini seyirci koltuklarında gördüğünde çok mutlu olmuş. Ve yarış başlamış. Yarışma sonunda yine birinci olmuş. Ve her ay ona para veriyorlarmış. Ailesi ona para için çok teşekkür etmiş. Biraz parası olduktan sonra köyden çıkıp şehirde ev bakmaya gitmişler. Beraber bir ev beğenmişler. Büyük bir bahçesi ve 4 odası olan bir ev bulmuşlar.

Kendi evlerini kiraya verip onu satın almışlar. Sonra köydekilere görüşürüz deyip köyden taşınmışlar. Sonra Kemal, Sema ve annesiyle çarşıya çıkıp ev eşyaları ve kendilerine elbise bakmaya çıkmışlar. Kemal kendisine gömlek, kazak, pantolon ve saat almış, Sema kendisine bir tane elbise, etek, kazak, pantolon ve bardak almış; annesi kendisine elbise, etek, kazak, bileklik ve ev için biraz ihtiyaçlar almış. Babalarına da gömlek, pantolon, kazak ve yüzük hediye almışlar. Eve gittiklerinde yolda bazı şeyler alıştırmışlar. Dondurma ve dürüm gibi şeyler. Eve vardıklarında babaları onlara güzel bir yemek sofrası hazırlamış. Hepsi çok şaşırıp, mutlu olmuşlardı. Yemeklerini yedikten sonra Ömer Bey'e ellerine sağlık deyip ellerini yıkamaya gitmişler. Sonra Kemal, babasına aldıkları hediye getirmiş. Babası onları görünce çok mutlu olmuş. Ve onları denemiş. Tam ona göre olmuş. Diğer aile bireyleri de aldıklarını denemiş. Hepsinin elbiseleri tam onlara göreymiş ve çok mutlu olup Kemal'e teşekkür etmişler. Akşam evde çekirdek çitleyip biraz televizyon izlemişler, sonra uyumuşlar. Sabah olduğunda kahvaltılarını yaptıktan sonra komşuları gelmiş ve birbirleriyle tanışmışlar. Böylece mutlu mesut yaşamışlar.

Fatime
ERDEM
5/A

PI GÜNÜMÜZ

Matematik öğretmenimiz
Yasemin YAMAN öncülüğünde
okulumuzda Dünya Pi Günü kutlandı.

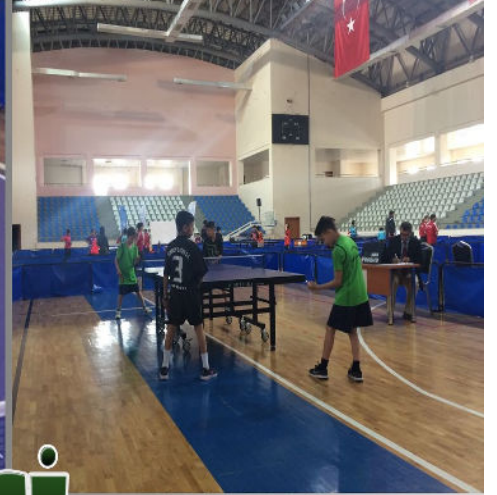
23 Nisan
Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı
okulumuzda gâşkıyla kutlandı.

23 NISAN

Beden Eğitimi Öğretmenimiz Abdullah YÜCEDAĞ yönetimindeki Masa Tenisi takımımız MARDİN il birincisi oldu

MARDİN il birincisi takımımız, Mardin'i Bingöldeki Turnuvada temsil etti. Bingöldeki turnuvada 4. oldu.

MASA TENİSİ

Biz AnadoluYuz projesi kapsamında öğrenci ekibimiz İstanbul'u gezdi.

BİZ ANADOLUYUZ

SENDİN ÖĞRETMENİM

Sendin bana doğruyu, yanlışlığı öğretene,
Sendin bana her zaman kendime güvenmem gerektiğini söyleyen,
Sendin bana saygı ve sevgi öğretene,
Sendin öğretmenim.

Sendin gülüşüme düşen ilk cemre,
Sendin inanan bana,
Sendin bana hayata gülümsemem gerektiğini söyleyen,
Sendin öğretmenim.

Sendin aydınlanma yolculuğumda yol göstericim,
Sendin beni eğiten,
Sendin beni doğru yola yönelten,
Sendin öğretmenim. Hep sendin.

BÜŞRA KARATAY 6/A

CANIM ARKADAŞIM

Bir arkadaşım var
Ne iyi ne iyi
Bir gülüşü var
Dünyalara bedel

O olmasa
Sanki çiçek açmayacak
O olmasa
Karıncaya yuvasından çıkmayacak

O çok güzel
Dünyalara bedel
O olmasa
Sanki mutluluk olmayacak

O olmasa
Kime canım arkadaşım derim ki?
Bu kelime sadece birine değer
O da arkadaşlığını bilene.

SARA NUR IRMAK 6/A

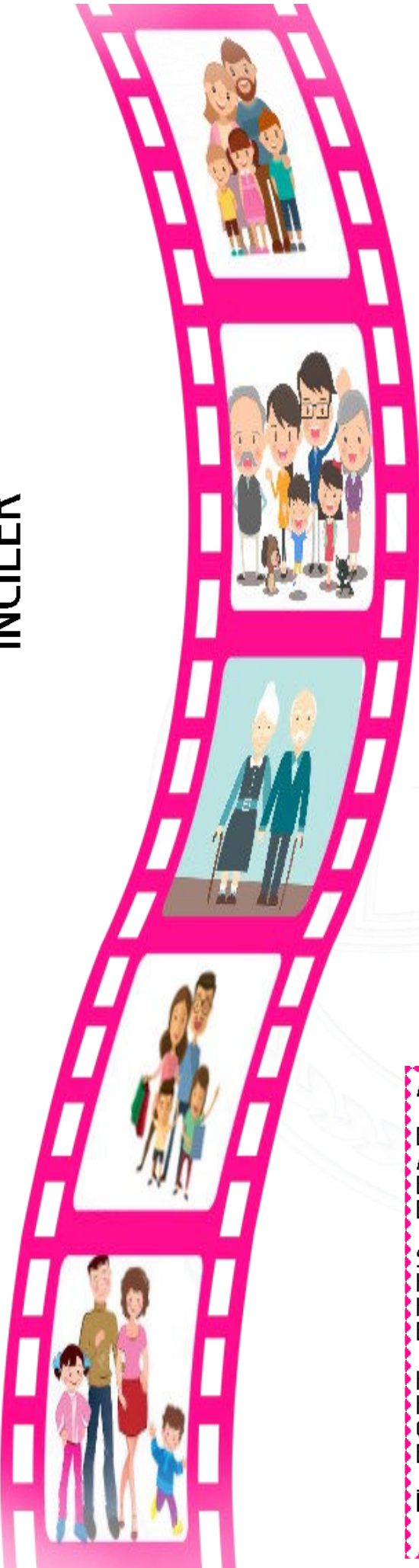
GÜZEL AİLEM

Annem, babam, ben varız
Güzel ailemizde
Birbirimizi sever kollarız
Her zaman içimizde

Ailem beni korur
Her türlü kötülükten
Birbirimizi hep korur
Severiz derinden

HÜSEYİN OKTAY 6-A

BENİM AİLEM

Annem beni sevsin, okşasın
Onunla ömrüm geçsin
Onun kucağında ağlayayım
Onun kucağında büyüyeyim

Babam beni sevsin,okşasın
Onunla ömrüm geçsin
Onun yüreğinde olayım
Onunla güven bulayım

Kardeşlerim olsun,beni sevsin
Onunla ömrüm geçsin
Güzel anılarımız olsun
Her şey çok güzel olsun.

HELİN ESMER 6/A

CANIM AİLEM

İyi günde ,kötü günde
Hep yanımda olan
Sevgi ile kucaklayan
Canım ailem

Ailem beni korur ,
Hep yanımda olur
Sevgi çiçeği gibidir
Canım ailem

Odur beni seven,
Şefkatini veren,
Sevgisini gösteren
Canım ailem

BÜŞRA ACAR 6/A

AİLE SEVGİSİ

Bir evde toplandık
Anne, baba, çocuk
Bir aileyiz biz
Bir evdeyiz biz

Sımsıcak bir evde
Hep birlikte yan yana
Hep birbirimizle
Bir güzel aileyiz biz...

Her durumda destekleriz birbirimizi
Hem sağlıkta hem hastalıkta
Gurur duyuyoruz birbirimizle
Bir güzel aileyiz biz

İBRAHİM KILIÇ 6/A

İLGİNÇ BİLİMSEL SORULAR

Soru: Astronotlar uzayda kasklarını çıkarırlarsa basınçtan mı, soğuktan mı yoksa boğularak mı ölürler?

Cevap: Hepsini bir arada yaşarlar.

Cevap: Sürüngenlerin uyudukları konusunda kesin bilgiye sahip olmasak da tüm hayvanların yuduklarını söyleyebiliriz.

Soru: Tüm hayvanlar uyur mu?

Soru: Üç Boyutlu yazıcıyla ev yapabilir miyiz?

Cevap: Evet bu mümkün.

Soru: Jupiter gezegeni tamamen gazdan mı ibaret?

Cevap: Çekirdeği hariç, evet.

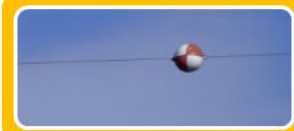
Soru: Tek seferde en çok yavrulayabilen tür hangisi?

Cevap: pervane balığı ya da kemer balığı bilenen balık türünün rekorunu kıranilen yok.

Soru: Marsda kaktüs yetiştirmek mümkün mü?

Cevap: Hayır ama orada küçük b,r seranız varsa birçok bitki türün yetiştirebilirsiniz.

Soru: Yüksek gerilim hatlarındaki toplar ne işe yarar?

Cevap: Hava araçlarının bu hatları ayırt etmelerini sağlar.

Soru: Uçaklar neden hep beyaz olur?

Cevap: Beyaz renk güneş ışınlarının bir kısmını geri yansıttığı için.

Soru: Depremlerin yeni altın kaynakları ortaya çıkardığı doğru mu? Bu nasıl oluyor?

Cevap: Altın yer altında hapsoldüğü için depremlerin yarattığı çatlaklarla ortaya çıkar.

Soru: Dinazorlar sürü halinde mi yaşıyorlardı?

Cevap: Evet şu ana kadar karşılaştığımız fosil örneklerinden görüldüğü kadarıyla sürü halinde yaşıyorlardı.

Soru: Köpekbalıklarının bulunduğu sularda insanların yüzülebileceğini biliyoruz. Peki timsaların olduğu sular da yüzebilir miyiz?

Cevap: Şu fotoğrafa bir bakın onunla karşılaşıp sağ kalma ihtimaliniz olabilir mi sizce?

BU SAYFA POPÜLER SİENCE DERGİSİNİN 2017 YILINA AİT SAYILARINDAN DERLENMİŞTİR. 2017 Ocak - Aralık

